

Entrevistem a en Jan, el pare de Superlópez

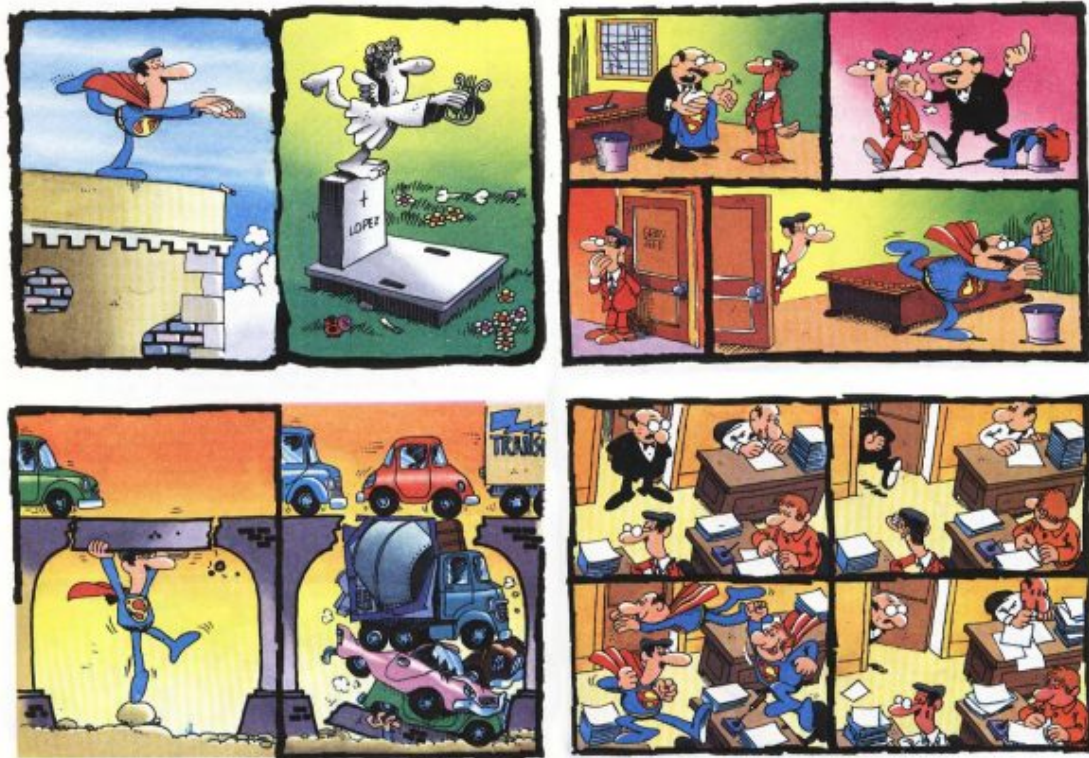
Si us diem que avui entrevistem en Juan López, potser el nom no us dirà gaire cosa. Però si us diem que Juan López és el pseudònim de Jan, creador de **Superlópez**, probablement ja sabreu de qui estem parlant. En Jan és tota una llegenda del còmic per dret propi i ha marcat les infàncies de diverses generacions de lectors. Sense més embuts, us deixem amb un mestre:

- Com va sorgir la idea de fer una paròdia de Superman? Ens pots explicar com es van gestar en Juan López i el seu planter de secundaris?

Resulta difícil a aquestes altures recordar els processos mentals i desenvolupament que van portar a perfilar l'univers Superlópez tal com és avui. Però quan vaig començar, al primer àlbum d'acudits muts d'Euredit, només buscava una paròdia bastant castellanitzada del personatge americà, sense pensar que un dia el portaria més enllà. Aleshores me l'imaginava com un oficinista que es tornava "súper" com a vàlvula d'escapament d'una existència bastant mediocre. Quan, bastant temps després, em vaig adonar que podia treure-li més partit, vaig proposar el personatge a l'editorial Bruguera, però allà havia de seguir una línia editorial caduca, de la casa, i de totes maneres ho vaig fer pensant que un dia haurien de canviar i modernitzar-se, ta com va passar. Aleshores va passar que ja no podia seguir fent servir l'estil domèstic del personatge, perquè li mancava

Entrevistem a en Jan, el pare de Superlópez dinamisme, i vaig voler crear un altre univers inspirat en el Clark Kent americà, però ben nostre, més hispà. Per això tenim a Luisa Lanas, Jaime González, el Jefe...etcètera. Tots aquells personatges es complementen els uns amb els altres i em permeten teixir històries de tota mena. Han evolucionat amb mi i així serà fins que ho deixi.

Les primeres tires de Superlópez mostraven una versió primitiva del personatge que coneixem.

- T'esperaves continuar treballant en Superlópez tants anys després? Per què creus que ha agradat tant al públic, tant l'infantil com l'adult?

Ni pensava en això ni tinc fórmules màgiques, però tenia fe en les meves possibilitats. El guionista dels tres primers àlbums, Francisco Pérez Navarro, va saber donar-me suport mentre em desenvolupava com a guionista i va aportar nous personatges, absolutament genials, que després van formar el Supergrup. Però no s'adaptaven a la meva visió i vaig acabar per separar-los. Avui en dia sé que tinc menys públic infantil i més adult i somio en poder revertir això, ja que sempre he buscat treballar pel públic infantil, entre els 12 a 18 anys. No tinc gaires esperances d'aconseguir-ho, però temps al temps...

Els membres del Supergrup intenten votar qui serà el líder del grup...

- La ciutat de Barcelona és un altre dels protagonistes de Superlópez. Això li dona un aire molt especial a la historieta, l'equivalent a allò que senten els lectors nord-americans quan veuen reflectida la ciutat de Nova York als còmics de superherois. Fins i tot. Com et documentes a l'hora de reflectir els paisatges urbans? És el la similitud amb la Ciutat Condal deliberada o simplement va sorgir així?

M'agrada que hi hagi lectors que reconeixin el seu propi entorn perquè així fan seu el còmic i ho noto quan me'n parlen... En aquells temps vivia a Barcelona, concretament al barri d'Horta, i volia reflectir-ho perquè em semblava l'ambientació més popular i escaient pel personatge, però en general també l'he situat en altres comarques, ja fos perquè hi vaig anar a viure (El Masnou, Les Lloses, Ripoll, Port de la Selva...) o perquè hi vaig fer viatges (Japó, Mèxic, Sud de França, Tunísia). Al planeta Koskatilla no hi he anat, perquè no existeix, però ja m'agradaria...

La ciutat de Barcelona és un dels escenaris habituals on Superlópez viu les seves esbojarrades aventures.

- Com va ser el procés de passar de dibuixar Superlópez a fer de guionista? D'on treus les idees per les noves aventures del personatge?

No es va tractar de cap procés, sempre he fet els meus guions i fins i tot n'he fet per a d'altres. No ho sembla perquè no es coneixen tant els meus treballs anteriors, per exemple, dels meus anys a Cuba (1959-1969) i un cop vaig tornar a Barcelona, abans de Superlópez, també els feia jo mateix, sempre intento fer-ho el millor que pugui, no importa que. I les meves idees les trec del món que m'envolta, del lloc on visc, de les notícies, de les meves pròpies vivències, de l'observació, el cinema, la televisió, els diaris, etcètera... Intento que els temes siguin actuals i per això hi ha una evolució continua. Seguir l'actualitat sabent que trigaré entre 5 i 10 mesos en publicar és difícil, però s'intenta.

- El teu estil de dibuix no és realista, sinó més aviat caricaturesc. Quins dibuixants o artistes t'han influït?

Jo vinc del món dels dibuixos animats per a publicitat i allà solíem crear estils adequats a cada

Entrevistem a en Jan, el pare de Superlópez

encàrrec, així que les meves influències venen més del cinema i la literatura que d'altres dibuixants... Se'm coneix més per l'estil de dibuix que faig servir a Superlópez perquè porto fent-lo molts anys i no podria canviar-lo massa, però he treballat amb altres estils, com el de Don Talarico, Cab Hallo loco o Viceversa...

Jan, en una caricatura feta per ell mateix.

- Quin és el teu personatge de còmic favorit i per quin motiu?

No en tinc de favorits, ho són sempre que em permetin teixir les històries que desitjo explicar. Un personatge ha de ser capaç de vendre la historieta per si mateix, però el que m'interessa de veritat és allò que explico amb ella.

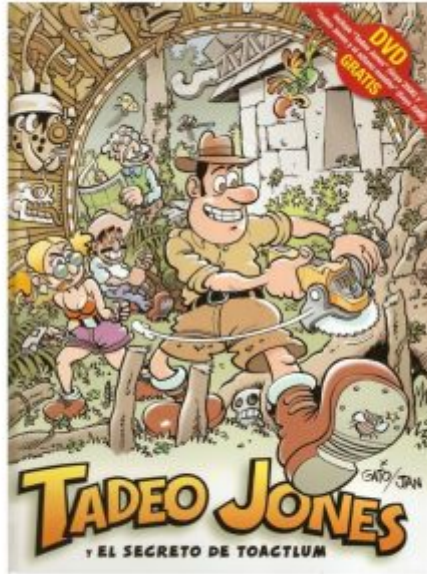
- Superioribus també parodia el món dels superherois, però des d'una perspectiva una mica diferent. Quines diries que són les diferències amb Superlópez?

Superioribus és un estil diferent, tot i que bastant similar gràficament, pensat més per a adults que llegeixen còmic. Amb Superlópez no vull criticar intrínsecament la cultura dels superherois americans sinó la nostra pròpia societat, que és diferent culturalment i socialment. Per aquesta raó vaig deixar de fer el Supergrupo. Superioribus sí que intenta criticar el concepte americà de superioritat o de culte a l'heroi. Són coses diferents.

Entrevistem a en Jan, el pare de Superlópez

- Parlem d'un altre dels teus personatges, en Tadeo Jones. Tens planejades més aventures del personatge?

No, ja m'agradaria, perquè és un personatge encantador, però ni em pertany ni tinc temps. Aquells dos àlbums van ser encàrrecs de la productora de les pel·lícules de Tadeo Jones. Estic bastant content d'haver-los fet, però ja estan superats amb les magnífiques pel·lícules que han fet... Espero que continuïn així.

Tadeo Jones, un aventurer molt especial, en un còmic dibuixat per Jan.

- De petit llegies còmics?

Naturalment, com tothom. Era el que hi havia, i m'encantava el Cuto de Blasco, així com les pàgines de Flash Gordon i Prince Valiant que m'arribaven d'algun conegut del meu pare que rebia diaris americans. També veia El Guerrero del Antifaz i Roberto Alcazar, Juan Centella, etcètera... M'entretenien, però no em tiraven gaire.

- ¿Has col·laborat en la pel·lícula sobre Superlópez que s'ha estrenat no fa gaire? Si és així, ens en pots explicar alguna cosa?

Entrevistem a en Jan, el pare de Superlópez

La veritat és que jo m'he limitat a signar contractes i no hi vaig intervenir per res. No vaig voler influir ni que m'influïssin. Tot el mèrit serà de Javier Ruiz Caldera i els seus companys, i no puc explicar res de la pel·lícula per un tema de confidencialitat. Només que és bastant divertida i està molt ben feta. Vés-hi tu mateixa, a veure-la i m'expliques....

Doncs li prenem la paraula a en Jan i us convidem a tots a veure la pel·lícula del superheroi més desastrós amb aquest petit avenç del tràiler: